

Зараз іде впровадження інноваційних інформаційних технологій у суспільне життя, а також в апарат управління та забезпечення населення, тобто державний сектор і бізнес.

За останні роки в Україні успішно розвивається ринок інформаційних технологій та телекомунікацій. Значно підвищились інформатизація у банківській сфері, сфері державного управління, тощо. З часом, українське суспільство переходить до статусу “інформаційного”, про що свідчить розширення мережі супутникового та мобільного зв’язку.

Отже, зауважимо, що українська економіка зараз зазнає не найкращих часів, але значення рівня технологічної готовності для розвитку секторів економіки невпинно зростає. І завдяки впровадженню нових інформаційних технологій країні вдасться поліпшити свою технічну базу та підняти рівень конкурентоспроможності на світовій арені.

ЛІТЕРАТУРА

1. Чала Н. Вплив інформатизації на модель державного управління економічним розвитком України // Публічне управління: теорія та практика : збірник наукових праць Асоціації докторів наук з державного управління / Н. Чала. – Х. : Вид-во “ДокНаукДержУпр”, 2011. – № 4 (8). – С. 94-97. – [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://kbuapa.kharkov.ua/e-book/putp/2011-4/doc/3/02.pdf> С. 94-97
2. Буга Н. Аналіз готовності України до впровадження економіки знань / Н. Буга, Т. Науменко // Економічний аналіз. – 2013. – Випуск 12. Частина 1. – С. 55-61.

УДК 351.749

ЕФЕКТИВНІСТЬ РОБОТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ КІБЕРПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Доскалов І. С., студент групи МЕН 1/ 2

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Лесік І. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Кібернетичний простір дедалі більше стає полем протистояння між окремими державами, джерелом небезпек для національної інфраструктури з боку військових та розвідувальних структур, організованих злочинних угруповань, що прагнуть використовувати Інтернет і новітні інформаційно-комп’ютерні технології для досягнення своїх підривних або кримінальних цілей [1].

Кожен громадянин України хоче бути захищеним від кіберзлочинів, які з кожним роком виходять на новий рівень.

Кібербезпека – це стан захищеності кіберпростору в цілому або окремих його об’єктів інфраструктури від ризику стороннього кібернетичного впливу (кібератак), за якого забезпечується їх сталий розвиток, а також своєчасне виявлення, запобігання і нейтралізація реальних

та потенційних загроз особистим, корпоративним та (або) національним інтересам. Відповідно, кіберзахистом є сукупність методів і заходів організаційного, нормативно- правового та технічного характеру, спрямованих на забезпечення кібербезпеки [2].

Запобігання шахрайству та злочинів через інтернет - основна задача кіберполіції.

В перелік завдань кіберполіції входить протидія зазначеним кіберзлочинам та загрозам: скімінг – протизаконне копіювання вмісту треків, магнітної смуги (чіпів) банківських карток; кеш-трепінг – викрадення готівки з банкомату шляхом встановлення на шатер банкомату спеціальної утримуючої накладки; кардінг – протизаконні фінансові операції з використанням платіжної картки або її реквізитів, які не ініційовані або не підтверджені її держателем; несанкціоноване списання коштів з банківських рахунків за допомогою систем дистанційного банківського обслуговування; фішинг – виманювання у користувачів Інтернету їх паролів та логінів; онлайн шахрайство – заволодіння коштами громадян через Інтернет-аукціони, інтернет-магазини, сайти та телекомунікаційні засоби зв'язку; кардшарінг – надання незаконного доступу до перегляду супутникового та кабельного ТБ; соціальна інженерія – технологія управління людьми в Інтернет просторі; мальваре – створення та розповсюдження вірусів та шкідливого програмного забезпечення; рефайлінг – незаконна підміна електронного трафіку. Наведені загрози (вразливі місця в системі безпеки кіберпростору) можна реалізувати за рахунок наявності відповідних знань та компетенцій в області використання інформаційно-телекомунікаційних систем, в сфері психології, наявності досвіду роботи з шкідливим програмним забезпеченням [3].

Недоліками кіберполіції, на даний час, є відсутність великого досвіду та практичних навичок, так як вона тільки починає працювати. Крім усього цього, необхідно підкреслити інституційні та організаційні неузгодженості в системі управління кіберполіції як державним правоохоронним органом.

Попри те, що ми живемо в ХХІ столітті, коли технології розвиваються з кожним днем, люди не вміють захищати інформацію, яка знаходиться в інформаційному просторі. Функція кіберполіції є охорона населення від кіберзлочинів, які зустрічаються у нашому житті. Треба бути уважним, так як зараз є багато шахраїв, які шукають в людині слабкість, задля задоволення власних цілей. Кіберполіція України з кожним днем удосконалюється, але якість роботи і особливості управлінської структури, ще не відповідають міжнародним стандартам.

ЛІТЕРАТУРА

1. Додонов В. В. Сравнительное уголовное право. Общая часть: моногр. / В. В. Додонов, под. общ. ред. С. П. Щербы. – М. : Юрлитинформ, 2009. – 448 с
2. Проблеми чинної вітчизняної нормативно-правової бази у сфері боротьби із кіберзлочинністю: основні напрями реформування / Національний інститут стратегічних досліджень при Президентові України: [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.niss.gov.ua/articles/454/>.

УДК 364.272-053.6

ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ НАРКОТИЗАЦІЇ СУЧАНОЇ МОЛОДІ

Латинська І. І., студентка групи МЕН 1/1

Науковий керівник – канд. екон. наук, доцент Лесік І. М.

Миколаївський національний аграрний університет

Розповсюдження наркоманії набуло катастрофічного характеру. Процес становлення суспільства загострює проблеми вразливих груп населення, найбільш уразливою серед яких є молодь.

Наркоманія поступово стає стилем життя підлітків, молоді, завдає шкоди близьким, суспільству в цілому. На фоні підліткової наркоманії відбувається зростання злочинності, підвищується ризик зараження на різні інфекційні хвороби. Уживання наркотиків практично несумісне з якісним навчанням, із трудовою діяльністю, призводить до деформації особистості, зниження загального інтелектуального потенціалу, поглиблює демографічну кризу в державі [1].

Основними причинами підліткової наркоманії є:

- бажання наслідувати молодіжну моду;
- поширення міфів про наркоманію. Міф перший – “я тільки спробую, це не страшно і безпечно” (молоді властиво відчувати себе безсмертними і безстрашними); міф другий – “я в будь-який час зможу відмовитися, я не наркоман”; міф третій – “алкоголь і тютюн – це теж наркотики, але людина сприймає їх і це є суспільно схвалюваним, тому немає нічого страшного в прийнятті легких наркотиків”;
- стрес, навіюваність, цікавість, педагогічна занедбаність, інфантильність, наслідки травм [2].

В цілому, молоде покоління знаходить безліч причин вживати ту, чи іншу речовину, так роблять відомі та авторитетні люди, чи це притаманно сучасному молодіжному, екстремальному стилю життя, або через певні проблеми в особистому житті.

Наркотичні речовини в цілому діють згубно на організм людини. Це передусім власне здоров'я, щастя близьких, шкода оточуючим і всьому суспільству. Наркотики вражають центральну нервову систему, роблять організм уразливим до хвороб, спричиняють втрату чутливості, параліч нервових закінчень, ослаблюється нервова діяльність, знижується інтелект. Коло інтересів різко звужується і обмежується основною метою – добути наркотик. Також наркомани наражаються на страшну небезпеку – зараження СНІДом.